

som Embedsmand, og naar man endvidere i Forbindelse hermed veed, at her i vort Fædreland betragtes mange Forhold og netop communale Forhold aldeles forffjelligt fra Folkets og Embedsstandens Side, saa troer jeg, at man heri har et Udgangspunkt for sin Bedømmelse af de her fremtraadte forffjellige Anskuelser. Den ærede Rigsdagsmand for Færøerne betragter vistnok de communale Forhold fra Folkets Side, det vil sige fra et aldeles folkeligt Standpunkt, medens den ærede Minister som en naturlig Følge af den Canal, hvorigennem han er kommen til sin Kundskab til de færøiske Forhold, bedømmer dem fra Embedsclassens Standpunkt. Det viser sig altsaa, at den samme Forffjel med Hensyn til Bedømmelsen af de communale Forhold gjør sig gjældende paa Færøerne som i det egentlige Danmark. Dertil kommer endnu, at saavidt jeg har opfattet den ærede færøiske Rigsdagsmands Standpunkt, saa stiller han sig med Hensyn til dette Spørgsmaal paa Grundlovens og vor frie Forfatnings Grundvold, og gaaer i sin Bedømmelse af, hvorledes en Communalbestyrelse skal være, ud fra, at den bør sammensættes efter de Grundsætninger, der gjøres sig gjældende i Grundloven, hvorimod den ærede Minister idag oplyste os om, at det Standpunkt, han er gaaet ud fra, var fra Forordningen af 13de Aug. 1841, ligesom vi nylig, ved Behandlingen af et andet Lovforslag, som han forelagde os, hørte, at han havde en saa stor Forfjærlighed for dette Udgangspunkt, at han endogsaa vilde have vore Amtsraad paa Landet indrettede efter samme Grundsætninger, som der ere opstillede i Forordningen 13de August 1841, og jeg skal ikke heller nægte, at det foreliggende Udkast aabenbart ogsaa gaaer ud herfra. Hvorvidt imidlertid Folkethinget vilde finde det rigtigt, naar man vil ordne en ny Communalbestyrelse, at slutte sig til det Princip, som Forordningen 13de August 1841 opstiller, og med et Pennestrog udsette, hvad der ligger imellem, det er Noget, som jeg aldeles vil henstille til det ærede Thing. Jeg troer virkelig, at det Standpunkt, hvorfra den ærede Rigsdagsmand for Færøerne er gaaet ud, vil finde mere Sympathie i Folket, end det Standpunkt, hvorfra den ærede Mi-

nister er gaaen ud. Naar jeg derfor sammenholder alt det her af mig Udtalte, saa kan jeg ikke andet end erklære, at jeg bestemt maa holde mig til det Standpunkt, hvorfra den ærede Rigsdagsmand for Færøerne er gaaen ud, og i Henshold dertil bedømme og betragte de Dplysninger, han har givet om de særlige Forhold paa Færøerne, som Dplysninger givne os fra det færøiske Folk, og derimod betragte de Dplysninger, som ere os meddeelte af den ærede Minister, som Dplysninger givne af den færøiske Embedsstand, og jeg skal derefter søge at rette mig under Sagens følgende Behandlinger.

Grundtvig: Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Krieger) nylig erindrede os om, at der dog i alt Fald ikke kunde være en Paragraph i den paataante Lov for Færøerne, hvorefter det overlades Laugthinget eller nogen Forsamling eller Autoritet paa Færøerne først at afgive deres Betænkning om, hvorvidt Love skulde være gjældende der, da mener jeg, at han ikke behøvede at tage noget andet Exempel end den nærværende Lov; thi at Laugthingets Betænkning ikke nu enten kan oppebies eller modtages om, hvorvidt der skal blive et Laugthing eller ikke, det er jo indlysende af sig selv. Hvorfor jeg imidlertid begærede Ordet, det var, fordi det rigtignok forekommer mig; som om den høitærede Indenrigsminister betragter denne Sag, og derfor ogsaa har foreslaaet denne Lov, fra et særegent og derfor meget eenstydigt Ståde; thi han sagde os, at saalænge Embedsmænd ere nødvendige, komme vi ogsaa til at taale deres Myndighed. Det er muligt, at han har meget mere Ret deri end nogen af os skulde ønske; det er meget muligt, at Embedsmændene aldrig ville lære at fatte deres sande Stilling, saa at, saalænge de skulle være, ville de ogsaa have en Myndighed, der overskrider, hvad deres Stilling i Samfundet udkræver. Men dette var vistnok ikke den høitærede Indenrigsministers Mening, kun syntes det mig, at han i alle sine Slutninger, om hvad der i Spørgsmaalet mellem ham og den ærede Rigsdagsmand for Færøerne (N. Winther) var forffjelligt, afgjorde det, som om det var en ligesvem Sætning, at Embedsmyndigheden aldrig kunde